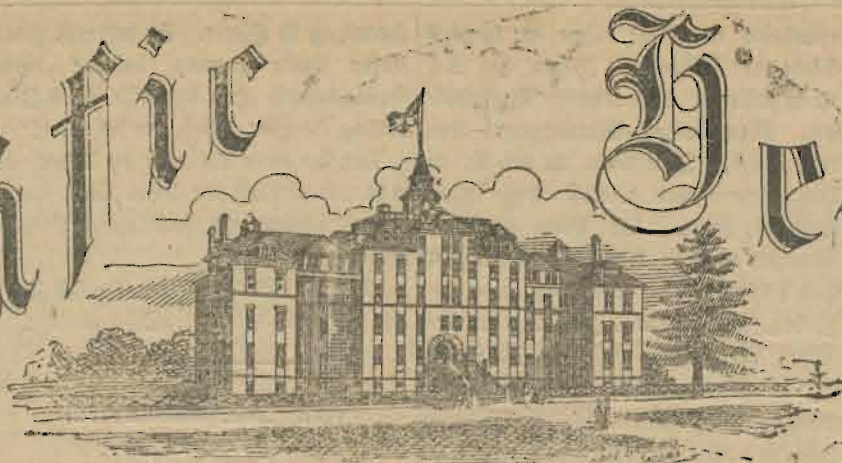

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 11.

Parkland, Wash. 16. Marts 1896.

6te Aarg.

Om hvorledes Himmel og Jord og alt, hvad deri er, for- sørges, opholdes og regjeres.

Efter "Der Lutheraner" ved T. J. E. E.

Ps. 33, 13—15: "Fra Him-
melen stuer Herren ned, han ser
alle Menneskenes Børn. Fra
det Sted, hvor han bor, ser
han ned til alle dem, som bo
paa Jorden, han, som danner
deres Hjertter tilhobe, han, som
giver Agt paa alle deres Gjer-
ninger."

1.

Vi Mennesker taber meget let Gud af
Øinene. Naar vi daglig maa se og er-
fare, hvorledes bort ydre Ve og Vel af-
hænger af saa mange jordiske Ting, der
ligesom Naturen selv er underkastet en
stedsebevarende Vælgelse; naar vi har at
give Agt paa Vind og Veir, Regn og
Solfkin gode og daarlige Tider, saa
kommer let den levende Gud bort for
os bag den saakaldte Natur.

Dertil kommer der ogsaa den nye
Visdom, som i vor Tid gjør sig bred,
den nemlig, at der slet ikke gives noget
Verdensregimente, at Verden slet ikke
behøver en Gud, som skulde opholde og
styrke alt, men at Naturen og Natur-
lovene selv bestyrger den Ting.

Men hvad siger Psalmsisten hertil?
Jo han spotter saadan ufornuftig Tale.
Det er, som vilde han sige: "Ei er
det den store, nye Verden, som vil af-
sætte Gud fra hans Trone og sætte
Stabningen, Naturen i hans Sted,
gjøre den til Gud. I ser dog for eders
Dine Himmelen og Jorden, i Sandhed
det største Mestershjætte, som kan tænkes
— og nu siger I, at der ikke gives no-
gen Mester, som har gjort dem,
men at det har gjort sig selv. I tale
om Naturløve, som ingen Lov og gi-
ver har haft, men som skal have
gjort sig selv. Ei, et Uvel kjender jo
dog sin Herre og en Dyr, om den end
ikke ved andet, saa kjender den dog sin
Herres Krybbe. Hvad mangler der da
eder, at I ikke vil kjende ham, som
ikke har ladet sig selv uden Vidnesbyrd,
men som ofte gennem eders Sambit-
lighed taler til eder! Sig mig dog,
hvad er eders Naturlove andet end
Virksomheden af den Almægtige? Hvad
er eders Naturlove andet end den mest
henfigtsmæssige Naade, hvorpaa Gud
beviser sin Kraft? Ja, hvad er den
ganste Natur andet end det Bærsted, i
hvilket den store Mester virker, gjør og
frembringer alt? Opløst dog eders
Dine og se, om det ikke er Herren,
den Herre, som er i Himmelen, der

opholder alt, den samme Herre
som har skabt Verden! Thi hvem
anden end han kunde vel opholde og
regjere den? Alt det, som høres til
Opholdelsen og Bestyrelsen, er jo dog
egentlig ikke andet end en stedsebe-
varende Stabe. Dermed, at Herren
stedse giver det gamle ny Kraft, tilspier
det nyt Liv og saaledes af det gamle og
ved det gamle stedse frembringer noget
nyt, netop dermed opholder Herren Ver-
den. Dermed, at han opholder alle
Stabninger i deres Stand og Væsen, i
deres Løb og Bane og dermed, at han
opholder og regjere det enkelte, dermed
opholder og regjere han det hele og
store. At skabe, opholde og regjere
høre sammen. Kun den, som har skabt
Verden, formaar at opholde og regjere
den."

Men denne Herre beskriver Psalmis-
ten i den anførte Psalme endnu nær-
mere. I Vers 6 heber det: "Himlene
ere skabte ved Herrens Ord og al deres
Vær ved hans Munds Aand." Her
høre vi om et "Ord" og om en "Aand".
Begge disse nævnes ved Siden af Her-
ren, begge disse tilskrives den samme
Gjerning, som tillægges Herren, begge
disse stilles altsaa lige
med Herren. Og har vi ikke paa
andre Steder i Skriften læst om, at
dette "Ord" allerede i Begyndelsen "var
hos Gud og var Gud," Joh. 1, 1, og
at denne Aand allerede under Stabel-
sen "svævede over Vandene," 1 Mos. 1,
2? Men endelig ved vi jo ogsaa, at
"disse Tre ere Et," 1 Joh. 5, 7. Nu
ser vi da, at denne Herre, om hvem
Psalmsisten taler, er den treenige
Gud og dermed gaar der tillige et
klart Lys op for os over hans Gjer-
ning.

Er nemlig denne Herre ikke en saa-
dan, om hvem der ikke er noget mere at
sige, end at han er en Herre; er denne
Herre meget mere den Søns Fader,
der har skabt Verden saa høit, at han
har givet sin Søn den enbaarne; er
fremdeles denne Herre Guds Søn,
som har forløst os Syndere med sit hel-
lige og dyrebare Blod; og er endelig
denne Herre den Hellig Aand, der
leder os i al Sandhed op til Himmelen,
saa kan denne Herres Regimente
umuligt være et koldt hjerteløst Jernre-
gimente, selv om det udøves i Almag-
tens Rige; saa kan der i Almagtens
Rige ligesaalidt mangle paa Kjærlig-
hed, som det i Aandens Rige mangler
paa Magt, men alt inden baade Almag-
tens og Naadens Rige maa jarnvirke til,
at denne Guds hellige og gode Villie
maa ske med alle hans Stabninger.

Den som opholder og regjere alt er
altsaa den treenige Gud. (Nere)

En gammel Fortælling fra Skotland.

I en barst Egn høit oppe mellem de
støtte Bjerge, hvor Vinteren er en mørk
og bedrøvelig Tid, levede der engang et
Par hæderlige Folk, som eiede en hel
Del Jaar. De var vel stillede med
Hensyn til denne Verdens Goder, deres
Naboer saa op til dem, men ingen mis-
undte dem, thi man saa dem misse det
ene Barn efter det andet, til der kun
var en Dreng tilbage, den smukkeste og
bedste af dem alle, og selvfølgelig deres
Diesten. Jeg ved ikke, om det var,
fordi de gif saa meget op i dette ene
Barn, saa deres Sjæle tog Stæde der-
af, men den sidste af Flokken begyndte
at hentes, som de øvrige, og hvor-
sommelst disse to stakkels Mennesker
vendte sig i sin Sorg, stod Døden og
stirrede paa dem fra sine tomme Dien-
huler.

De bad og de græd, men Bønner og
Taarer gjorde ingen Forandring; Dren-
gen fik Rejsebud og maatte forlade dem.
Og da han til sidst saa udstrakt i sin
sidste, rene Dragt, indtil han skulde
iføres Rejsfærdighedens Klædning, som
ikke har nogen Henselse behov, — hvor-
ledes kunde de saa tænke andet, end at
nu var de færdige med Verden?

Men Verden maa gaa sin Gang, om
og saa Hjertet er tungt; og medens den
døde ligger stille og kold, er der et Hus,
der skal tænkes paa. Saaledes samle-
des Venner fra fjern og nær, og der var
en Masse Mennesker i Huset, som var
komne til den prægtige Drengs Begrav-
velse. Og om ogsaa Døden er til Huse,
maa Folk ikke desto mindre have noget
at leve af, og derfor maatte de Dagen
før Begravelsen sørge for Maaltidet, til
de kom hjem fra Kirkegaarden.

Det var dengang Foraar — meget
sent i disse høitliggende Egne. De fleste
Lam var komne, — men Storm og Sne
løvede med at forlade Bjergstraanin-
gerne, og længe efter, at det var be-
gyndt at blive mildt Veir lavere nede,
kunde Faarene heroppe ikke luffes ud
for selv at finde Føden, men maatte
holdes i Folden. Saa gif da den stak-
kels Mand ud til Folden for at hente et
Lam hjem til Middagen for sine Venner
og Naboer.

Det var en forfærdelig Aften med
Blæst og flygende Sne, værre end no-
get, vi kjender til af den Slags. Men
han lod sig ikke skræmme af Blæsten og
Sneen, thi med en saadan Smerte i sit
Hjerte brød han sig kun lidt om, hvor-
dan der var omkring ham, og hvad der
blev af ham. Stormen var næsten som
et Slør over hans Sorg, og bag det

græd han og jamrede og klagede høit,
medens han uden Tvivl tænkte, hvis
han overhovedet tænkte, at han kunde
sukke og vaande sig her, hvor der ingen
var i Nærheden, som han ikke vovede
at gjøre det imellem de mange Menne-
sker, ja ikke engang ligeoverfor sin egen
Hustru. Han gif, som sagt, til Faare-
folden jamrende og grædende over sin
deilige Dreng, den sidste af sin Flok,
der saa tidligt var revet bort.

Halv blind af Mørket, Sneen og
sine egne Taarer, kom han endelig til
Indgangen til Faarefolden. Og hvad
saa han der, andet end en Mand, der
stod foran Døren, rant og taus i Mør-
ket og Stormen, som om hverken Blæst
eller Sne berørte ham. Det var næ-
sten uhyggeligt at se nogen paa saa
fjernt et Sted og oven i Rjebet paa en
saadan Aften. Den fremmede var ind-
hyllet i et Slags Blaid, ligesom han
selv; — om det var en Høilands- eller
Lavlandsplaid, kunde han ikke sige.
Men Mandens Ansigt var af dem, man
ikke glemmer igjen, saa venligt var det.
Og da han talte, var det, som om man
hørte alle de hjemtalte Stemmer i
denne ene, saa blød og stærk var den.

"Hvad gjør du her i en saadan
Storm?" spurgte han, og Klangens af
hans Stemme var endog saa mildere end
hans Ord. "Jeg kommer efter et Lam;"
"Hvad Slags Lam?" spurgte den frem-
mede. "Det bedste Lam, jeg kan finde
i Folden," svarede han, "thi det er til
at sætte frem for mine Venner og Na-
boer. Vil I ikke komme hjem med mig
og tage Del i det, Herre?"

"Gjør dine Jaar Modstand, naar du
tager et Lam? eller striger de op, naar
det er borte?" "Nei!" — Den frem-
mede jukkede og sagde: "Det er ikke paa
den Naade, mine Jaar behandler mig.
Naar jeg gaar til Folden for at tage
det bedste og mest passende — ikke for
at drøbe og fortære det, men for at
tage det hjem og hente det op til min
Faders Hus, saa døves mine Dren, og
mit Hjerte ynderrives af mine Jaars
Strig og Klagen; — mine egne Jaar!
der klager over mig, skjönt det er mig,
der føder og klæder dem og hele deres
Liv igjennem bevarer dem fra det onde!
Det er saa svært at bære!"

Under alt dette stod Manden med
sænket Hoved; men da Stemmen taug,
vovede han at se op. Der var intet
Menneske! Som i Drømme, hvor man
ikke skjælnes Glæde fra Sorg eller Nydelse
fra Smerte, gif han ind i Folden, klap-
pede de laadne Stabninger, der stak-
kes om ham, søgte det bedste Lam ud
og bar det hjem.

Den følgende Dag saa man ham komme hjem fra Begravelsen med et Smil paa det Ansigt, hvor der saa længe intet havde været; og den næste Søndag hørte man ham synge i Kirken, som ingen nogensinde havde hørt ham synge før. Og aldrig hørtes der fra den Dag en Klage eller et Sul fra nogen af de to Mennesker. — Da deres Time kom, havde de intet Barn til at luffe deres Vind, men hvad gjorde det? Hvor ingen lades tilbage, er det desto lettere at gaa bort.

Lutheran University.

Hver Smule, der tyder paa Fremgang og Lykke ved Luth. Universitet, læser vi med Glæde her i Osten. Saaledes var den lille Meddelelse i "Tacoma Tidende", at flere Elever havde bestaaet Examen, værd Guld for os. Vi haaber ogsaa, at Eleverne viser stor Flid og opfører sig saa vel, at Skolen og vort Kirkesamfund faar et godt Rygte. I, som er Elever ved Lutheran University, skal betænke, at Skolens Fremtid ogsaa beror paa eder. I er Skolens Frugter. Betænk det, at I bærer paa et stort Ansvar. — Glem ikke, hvilke uhyre Anstrengelser denne Skole har kostet vort Samfund Kirkefolk, hvilke enestaaende Opofrelser den norske Synodes Folk har gjort for at rejse den herlige Bygning. Derfor sølges ogsaa Skolen og dens Gjerning med de bedste Ønsker, og mange, mange varme Bønner opsendes til Naadens Trone for Skolens Velfærd. Der mangler jo saa meget endnu paa, at Skolen er betalt. Skolens Benner, som staar inde for saa meget, har vel ikke saa alvorlige Slunder og Bekymringer. Gud, vor Herre Jesus Kristus, styrk dem ved sin Helligaand!

I nær ligger vel Byrden tungt paa Formand Harsstad, der, som vi alle ved, har sat saa meget ind paa den skjønne Anstalt i Granstoven. Tænk ogsaa paa ham og kom ham ihu.

Her i Osten fik jo Formand B. Korren samlet ca. 3,000 Dollars til Luth. University før og efter Jul.

Det vidner om Kjærlighed til Anstalten og den Sag, som der skal fremmes, nemlig kristelig Oplysning og sund borgerlig Uddannelse.

Hvormeget Betsignelse dog denne Skole vil bringe gennem Slægternes Gang, hvis Herren finder Behag i den og holder sin naadige Haand over Huset med Lærere og Elever.

Brødre og Søstre i Ost og Vest, gid ikke op! Endnu er der et saare tungt Tag at tage. Gjælden er jo stor, men den kan dog løstes af, bare vi har Kjærlighed nok, en brændende dug Kjærlighed, som tvinger os til at yde rigelige Bidrag til at afbetale de Hestelser, som hviler paa Bygning og anden Eiendom.

I nær maa nu rettes en alvorlig og væsentlig Opfordring til vore Folk paa Betskytten. Nu er det Tid for eder. Skolens Skjæbne ligger nu for en stor Del i eders Haand. Ved rigelige Bidrag til Anstalten i de 3 Maanedes Mars, April og Mai kan I vise, at I støtter og sætter Pris paa den Gjerning, som vi synes er begyndt saa vel derude i Portland. Helt Osten er nu spændt paa, hvad I vil gjøre. Man ventes, at vore Landsmænd ved Betskytten vil lægge for Dagen, at Skolen er umistelig for Fællesfolket der. Dens Værdighed er jo bare den første Begyndelse. Der kræves Tid og Anstrengelse til at

oparbejde en Skole, især en lutherisk Skole her i Landet. Ingen har Ret til at stille for store Krav i Begyndelsen. Men drives Gjerningen i den rette Aand, i Jesu Navn, da ved vi, at han vil være med sine alle Dage indtil Verdens Ende. Og hvem kan med Sandhed paastaa, at Kristus har svigtet sine Løfter? Og de Mænd, som begyndte, nær Formand Harsstad, som vidner, at lige fra de første Stene blev lagt i Grundmuren, var Udviserne mangen Gang saa mærke, at Hjælpen kom som en Gave fra ham, som eier Himmel og Jord. Naar Næden var størst, var i Regelen Hjælpen nærmest. I de haardeste Tider, som Amerika har båret siden Borgerkrigens Dage, er denne Skole opført. Og det er ikke af sin Overskud de fleste har bidraget til Lutheran University.

Nu, kjære Landsmænd ved Østten, vis det Hjertefag, som eders Brødre og Søstre her i Osten har vist. Læg eders rigelige Gaver i Lutheran University, — gjør det snart, gjør det i Jesu Navn og med Glæde; thi det er et Guds Ord, som siger: "Gud elsker en glad Giver." Vi bringer vore kjære store og mange Opofrelser, men er vore egne og byrebare, hvor uendelig større Pris skulde vi da ikke sætte paa Guds Kjærlighed!

Mange har set paa Begyndelsen af Lutheran University med store Tvil — mange baade i Osten og Vesten. Mange vilde endog glæde sig, om dette Foretagende blev tilfælde.

Men vi ser, at Gud har aabnet Hjertene i de frange Tider, Kjærligheden til Guds Rige drev dem.

Og at deres Kjærlighed var spildt med Troens Fld og Kraft, det ser vi af, at de vedbliver at støtte Skolen, de bliver ikke trætt af at bidrage. Saaledes er Troens Art og Natur: "Den er en Bestandighed i det, som haabes, en fast Overbevisning om det, som ikke sees." Ydmødighed, Taalmodighed og Selvfornægtelse er de 3 kristelige Hoveddyder. — Lad os øve disse Dyder ogsaa paa den Sag, som ligger fore.

Jeg glemmer ikke den Dag, da Grundstenen blev lagt ved Lutheran University. Dagen oprandt kold og trist og regnsuld. Men da den hellige Handling begyndte, veg det ubehagelige, og Bestens Solstråler saa mildt og venligt sendte sine Stråler over Forsamlingen, som sad der i Guds frie Natur. Denne Begivenhed i Naturen var vel intet lykkeligt Bortfald; men hvem vil ikke nu ønske Lutheran University en lang og glad Solstråledag? Nu er vel Engen trindt omkring klædt med krist, grønt Græs og dustende Biser.

Nys har vi fejret Luthers Dødsdag, da han ialtigen hensov den 18de Februar 350 Aar siden. Lad Lutheran University staa der ved det yderste Hav, som et Vidnesbyrd om Evangeliet's Seier og Troesgang! Og hvem kan nægte dette Monument et Bidrag til Hjælp og Fæst?

Lad nu denne Opfordring være en Røst fra de umyndiges Mund — men laa ikke denne Sag bort i Vind og Veir. Gaa ikke paa Alford med Samvittigheden. Ingen blir fattig af at give rigelig til Guds Riges Fremme. "Giver saa skal eder gives," siger Herren, som gjør fattig og gjør rig, som oplyser og fornedrer.

Herrens Betsignelse gjør rig. Hvem kan nægte det?

Hvormeget skal du give? De fleste giver det med en blid mullige, det gjør den gjerrige, der som oftest lukker sin

Haand og sit Hjerte. En bekjendt Professor skulde engang besvare dette Spørgsmaal. Han betænkte sig et Øieblik og svarede: "Giv, saa det svier!" Der kan være Tilfælde og Tider, at man maa ofre alt for Guds Rige, hans hellige, almindelige, kristelige Kirke paa Jorden.

Men 100 Fold igjen har Kristus lovet i de evige Soliger. Østmand.

Fra Missionsmarken.

(Af N. S. Lange.)

(Slutning.)

Prægtige Folk disse Øboere, hyggelige og snaksomme, brave Menighedslemmer, og sig som de kunde synge!

Efter Sangundervisningen maatte jeg paa Opfordring fortælle lidt om Kirkeerne, og da det netop i de Dage var det "himmelste Riges" Nytaar, meddelte jeg lidt om, hvorledes Pina's gule Søner fejrer denne Fest.

Til Slutning en kort Andagt, Raboerne gik hver til sit hjem, men Foss og jeg blev tilbage hos Vand; thi det vilde ikke være raadeligt at sætte over Sundet i den vælsørgte Kat med en saa oaarlig Jarstoft som "Sunshine".

Næste Dag kom vi helstindet hjem, og Baadbyggeren lovede at se "Sunshine" efter i Sømmene.

Stanwood Kvindeforening havde Møde i Prestegaarden en Dag medens jeg var der. Det var Karstads og Balg paa Embedskvinder. Der valgtes Præsident, Sekretær, Kassierer og Arbeidskomite. Man enedes om at arbejde for Religionskolen. Herren velsigne Arbeidet ogsaa der!

Freitag 14 Febr. Kl. 1½ Eftermiddag holdt jeg et Foredrag i Kirken i Stanwood over Sæder og Skiff: paa de hawaiiiske Øer.

Lørdag 15 et lignende i Skolehuset paa Ramanosen.

Søndag forrettede jeg Gudstjeneste i Stanwood paa Formiddag og i Norman paa Eftermiddagen.

Mandag 17 Febr. holdt jeg et Foredrag i Kirken over "Kinesernes Være om Livet efter dette."

Mandag Aften tilbragte jeg sammen med Foss og Familie en hyggelig Stund hos Kirkesanger Deque.

Tirsdag tog jeg Afsted med Stanwood og spadserede sammen med Foss til Fir, 7 Mil i nord. Holdt et kort Foredrag der, gik med Trænet til Evert, hvor jeg holdt et Foredrag samme Dags Aften i Pastor Hoels Kirke.

Efter et Par Dages Ophold i Evert, reiste jeg Torsdag 20 Febr. sammen med Past. Hoel til Seattle.

Freitag og Lørdag besøgte jeg Freemont og Ballard. Paa sidstnevnte Sted skulde man til at bygge Kirke, en Del Tømmer var allerede paa Pladsen.

Lørdag Eftermiddag besøgte jeg nogle Familier i Seattle og Søndag Aften holdt jeg et Foredrag — det sidste paa denne Tur — i Kirken der.

Den sidste Nægt jeg hørte i Seattle var, at Past. Hoel er satet til San Francisco, haaber han modtager Kalde.

Saa tilslut et hjerteligt Tak til alle jeg har besøgt baade Prester og Menighedsfolk. Gud lønne eder alle for eders Venlighed og Godhed mod mig.

Gid Østens Herre snart maatte sende flere trofaste Arbeidere herud, at de mange, som endnu sidder borte i Krogene, uden at saa høre Ordet, snart kunde faa Betjening.

Og I kjære Prester, for hvem det er haardt, kom ihu, at den Gjerning I er sat til at gjøre er Herrens; ved og arbeid og Herren vil velsigne Arbeidet. Portland, 27 Febr. 1896.

Fra Rockford, Wash.

Tirsdagsaften, den 18 Februar, holdtes en Barnefest i Rockford. De smaa oplæste sine Stykker klart og vent til manges Glæde og Opbyggelse. Et Kor af 6 unge Damer under Miss Anna Kuds Ledelse sang flere meget vakre Sange og bidrog meget til at gjøre Festen til en Succes. Da det var den store Reformators Dødsdag holdtes der en kort Tale, i hvilken den store Betsgjerning, Gud gjorde mod os ved sit Redskab Martin Luther, fremhævedes. Følge tidligere Aftale skulde Børnene ofre til Pacific Lutheran University, men paa Grund af de daarlige Veie kunde ingen af Børnene fra Landet være tilstede og Ordet blev selvstændig ikke stort. De smaa, som var tilstede, gjorde nok sit bedste og ofrede vist alt, de havde, men det blev ikke meget. De unge Damer gav dem da en Haandsrækning, saa vi fik \$5, som hermed sendes til Skolen. Det er ikke meget, men næste Gang skal det blive mere. For Tiden har vi saa meget at gjøre herhjemme. Vi siger "Herold" Tak for dens Artikler om Missionen herude. Den stiller os i et ret Lys ligeoverfor vore Brødre i Osten og giver os ogsaa en tidmæssig Formaning og Opfordring til virkeligt at gjøre hvad vi kan for at Guds Ord maa bo mer rigelig iblandt os. Hvad Nidkærlighed for Missionen angaar kan vi lære meget af vore katolske Raabere. De arbejder usfortrødent baade blandt Indianerne og de hvide. Men mon vi ikke danner en bedre Modvægt mod dem, ved kraftig at anstrænge os for vor Mission, end ved at gaa ind i "N. B. A."?

Den lutheriske Kvindeforening i Mica Peak holdt forleden et Møde i Ole Hagens hjem. Det var et talrigt og særdeles godt Møde. Efter Salmesang holdtes en Tale i Tilknætning til i Rossebog, 13 Kapitel. Foreningen betalte Prestens Reisedgifter for denne Gang og yttrede ogsaa sin Villighed til i Fremtiden at understøtte ham. Der er flere norske Familier omkring Mica Peak. Det er at haabe, at de kan enes om at danne en Menighed og i Fællesskab med Rockford i Fremtiden saa egen Prest.

"Herold". tilsendes Stykke og Betsignelse. Da den for manges vedkommende er det eneste Blad, som læses fra Vesten, saa er det at haabe, at mange baade i Øerne og omkring i Settlementerne vil lade høre fra sig, selv om det ikke er mere end om en Barnefest og \$5 til N. B. A. M. A. C.

En berømt Bismand fra Tarent i Italien, ved Navn Arctas, kom engang hjem efter en lang Fraværelse. Han erfarede da, at hans Landeiendom ved Forvalterens flette Bestyrelse var bleven aldeles forfalden. Han saa den forsmættelige Tjener stidt i Vinene. "Jeg vilde straffe dig," sagde han, "hvis jeg ikke var opbragt paa dig". — Meningen heraf var den, at han hellere vilde lade ham straffes, end i sin Bredes Hestighed straffe ham haardere, end han forstodte.

Tag fat og hjælp!

En Lærer saa fra sit Vindue to Negre beskæftigede med at læse Bømlidballer. Den ene var utro. Om han end udførte alle Bevægelser, saa hjalp han dog ikke stort til med Arbeidet, medens den anden brugte al sin Styrke. Endelig vendte den, som udførte Arbeidet, sig til sin Medarbejder, bekluede ham fra Top til Taa og sagde: "Sambo, er du en kristen?" "Ja," sagde Sambo, "jeg er en kristen."
"Tag fat og hjælp," sagde hans Medarbejder.

Der er mange, som beljender sig til Kristendommen, men gjør intet for at hjælpe Kristi Sag frem i Verden. Den almindelige Udbudning er: "Jeg er fattig, jeg er svag, jeg er ulært, hvad kan jeg gjøre?" Derjom du er en kristen, saa kan du gjøre noget. Tænk paa Enken og hendes to Skæbne! En Draabe Vand er ikke en Bytte Vandmen du kan ikke have en Bytte Vand uden Draaber.

Et Sandforn er ikke et Bjerg, men du kan ikke have et Bjerg uden Sandforn.

Derjom du er en kristen, saa ma du tage fat og hjælpe os i vor Missionsgjerning.—Pioneer.

En Forretningsmands Berie.

Sunday School Times fortæller følgende, om hvorledes en liden Gut, uden selv at vide det, kom til at bestraffe sin Fader, fordi han forsømte Guds Hus.

Han var en oprigtig Forretningsmand. I Hjertet troede han Kristi Religion at være sand. Men han var svært suskelsat, og naar Sabbaten kom, var han meget træt. Desuden blev han interesseret i sit Søndagskoleblad, saa han efterhvert ophørte med at gaa til Kirke.

Hans Kone gif regelmæssig og Børnene tilbids. En Morgen, just efterat hans Kone var gaaet ud, og han havde sat sig bekvemt og læste en Pengeafhandling, hørte han sine Gutter samtale i nærmeste Bærelse.

Den otteaarige Willie sagde:

"Skal du, naar du bliver voksen, gaa til Kirke som Moder gjør eller være hjemme ligesom Fader?"

"Jeg skal ikke gjøre nogen af Delene" sagde Guttene bestemt. Naar jeg blir en Mand, skal jeg have Heste og Høve paa Veien om Søndagen og fornsie mig."

Udsen tabte sprog sin Tilstrækningskraft. Mellem Faderen og Bladet kom et Billede af Guttens Omgang med løse Mennesker i et ugudeligt og lastefuldt Liv, og ser samme i sin Alderdom, som en Frugt af sine egne Ulysters Tilfredsstillelse. Fem Minutter derefter gif han til Kirken. Efter Tjenesten, saa hans Kone ham ventende ved Døren, da hun kom ned ad Gangen. Der afspejlede sig Spørgsmaal og glad Overraskelse i hendes Pine, men han bemærkede bare, at han tog sig en Spadsfætur og nu vilde faa Følge med hende hjem. Næste Søndag var, desuagtet, hele Familien i Kirkestolen, og den øvrige Tid af Dagen var der saa fredeligt i Hjemmet, at det mindede om hans Barndoms lykkelige Dage i hans Faders Hjem. Og hvem vil sige at han var mindre flasket for en anden Uges Forretningsliv, ved at deltage i

Tjenesten i Guds Hus, istedetfor at "være hjemme hele Søndagen for at hvile sig"?—The Workman.

I en Beretning til "Skandinaven" af Pastor A. J. See om et Kredsmøde af Synoden afholdt i Forest City, Iowa, hvor der iblandt andet blev forhandlet om Menighedens Forhold til Drukkenhed forekommer der følgende Udtalelse, som alle, og især de, der søermer saa meget for Afholdtsforeninger, gjør vel i at lægge sig paa Hjertet:

Der er nok mange, som mener, at Menigheden ikke særlig bør befatte sig med denne Sag, men overlade dette Arbejde til disse Foreninger, gaa ind i dem og der af al Magt modarbejde Drukkenhed. Denne Betragtning tror jeg har skadet baade Afholdtsarbeidet og Kirken en hel Del. Gud har sat sin Menighed til at arbejde imod al Synd og har givet den de rette Vaaben i Hænde, nemlig Ord og Sakramente. Han har lovet at han selv vil være med i denne Kamp imod Synden og føre den til Seier. Menigheden har derfor ikke Lov til at overlade dette Arbejde til andre, men skal selv gjøre det. Menigheden skal efter Guds Villie være en Afholdtsforening imod Drukkenhed og al Synd. Den Menighed, som vil være fri for dette Arbejde og overlade det til Foreninger udenfor, har mistet sin aandelige Kraft og forstaar ikke sin Opgave. Lad os da som sande kristne betragte vor Menighed som den rette Afholdtsforening. Kan vi gjøre noget mod Drukkenheden, da lad os vie alt vort Arbejde i Menighedens Tjeneste.

Der er mange Mennesker, som ikke tror paa Guds Ord, og som ikke vil tilhøre en kristen Menighed; lad dem pusle med disse Foreninger og de mange Narrestreger, som staar i Forbindelse med dem. Men lad os, som gjerne vil være kristne, komme den Pagt og Forening ihu, som Jesus har stiftet med os i den hellige Daab. Lad det drive os til utrættelig Kamp imod Drukkenhed og al Synd og til flittigt Arbejde i hans Bingeard.—R. K. T.

I Baibach gjorde en ung Doktor sig uendelig bred med sin Bisdom. Tilslut sagde han: "Man faar ingen Fred, før der kommer til at være Græs paa alle de Steder, hvor der nu staar Kirker." "Og De komme til at græsse der som et Væsel," tilføjede en Borgermand.

I Slaget ved Rossbach saa Fredrik den anden en fransk Grenader, som forsvarede sig som en tortvilet mod tre Breuskere og ikke vidde overgive sig. Kongen nærmede sig til dem og raabte til Fransmanden. "Tapre Grenader, tror du dig uovervindelig?" "Ja, deres Majestæt," svarede Grenaderen, "jeg vilde være det, dersom De kommanderede mig."

Brugen af The blev tidligere bekendt i England end i Skotland. Grunden dertil er følgende. I Aaret 1685 sendte Hertugen af Monmouths Enke et Pund The som Foræring til en af sine Slægtninge i Skotland. Man undersøgte om denne aldeles ukjendte Hinesifte Produkt; man lod en Køl komme, og denne fremsatte efter en lang Prøvelse den Bemærkning, at det var en tørret Urte. Man overgav den kostbare Plante i hans Hænder, for at han kunde

anvende den paa bedste Maade. Denne Mester i Kogekunsten lod Bladene koge, hældte Vandet fra og anrettede dem som Spinat. Gæsterne fandt ikke disse Grønsager efter sin Smag. Theen kom i det Rygte og kunde længe ikke finde Indpas i Skotland.

Dersom det er rigtig for dig at leve et Liv, som en hemmelig Jesu Discipel, da er det ogsaa rigtig for andre. Men det vilde ikke være noget Missionsforetagende, intet Arbejde, intet Vidnesbyrd for Kristus, ingen Omvendelse, ingen Indbydelse givet i hans Navn, ingen Evangelisprædiken. Med et Ord, Kirken selv viser sig i den offentlige Bekjendelse af Kristus hos dem, som tror paa ham.

Betalt for Hervold.

E J Peterson, Garfield, Minn, \$2, E A Digness, Hatton, N. Dak, Jens T Røstet, Rockdale, Wis, Jacob Brækhus, Stillaguamish, Wash, W D Thorpe, Billmar, Minn, hver \$1, Christian O Romsaa, Boyd, Minn, 60 Cts, A C Berg, Everett, Wash, A Brekke, Skandinavia, Wis, D S Storaaalie, Silverton, Oregon, P R Peterson, York, Minn, Niels O Brække, Norman, N. Dak, Andrew Torgerson, Silverton, Oregon, Niels Karen Randklev, Seattle, Wash, Rev Dito C Oltefen, S Sudow, Sioux Rapids, Iowa, Edwin H Ellingson, Melville, Mont, Anton H Raas, Clifford, N. Dak, S J Hodden, Ridgeway, Iowa, S Brækhus, Stillaguamish, Wash, Peder O Skulte, W. Amar, Minn, Mrs. Lund, Theodora Knudsen, Ingeborg Lilleland, San Francisco, Cal, hver 50 Cts, Peder M Brue, Yankton, S. Dak, 25 Cts

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Casper Carikenson, Mons Nelson, San Francisco Cal, P R Peterson, York, Minn, hver \$1, "En Ven af Skolen," San Francisco, Cal, \$50, Larsen & Skov, St. Paul, Minn, \$3.60.

Bidrag samlede af Matie Knudson, Julia Gedestad og Hannah Engebretson, fra følgende paa Olympia Marsh Wash: S J Knudson, Ole S Røstet, hver \$2, Johan Hanson, Alf Gedestad, hver \$1.50, Chr Knudson, Hans Knudson, Alfred Knudson, Peder Knudson, Ewan Bjertad, Ed Ringalson, Fred Johanson, Gust Melby, John Blomquist, E A Morejon, S Engebretson, Ed Engebretson, hver \$1, R T Pederson, 50 Cts, Emelia Nord, Mrs. Antonson, hver 25 Cts.

Parland, Wash, 12. Marts 1896.

L. Larsen, Kasserer.

Til Skattehvere!

De som har Skat at betale Pierce Co., Wash, gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vinder lidt ved at betale i Januar og Februar og a ber ved Udsættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar som i de to foregaaende, betale Skatten for vore Bennerji Øien, som sender os 35 Cents for hver Lot og en nøjagtig Beskrivelse af Lots Bollets og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalt bare i Tacoma — ikke Parland, thi Parland er ikke endnu Money Order Office. Er der nogen, som har sendt os Penge for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feiten blive rettet. Vi faar ofte feilagtige Opgaver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parland, Pierce Co., Wash.

L. Larsen, Kass.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, ma a uldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gaae baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller afhænte de paa denne Maade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Daarterminden begyndte den 8de April 1896 og slutter den 20de Mai. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Type writing betales særskilt. Bærelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Lægetilsky en Dollar Terminden.

I Barne skolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Common skolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Bærelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetilsky 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminden forskudsvis.

Ansigninger om Opiagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Grønberg Parland, Pierce Co., Wash

The Red Front

"Teten" med et stort Lager af Herreflæder bestaaende af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Casamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Praleri, ingen falske Paastaelser, intet Dumbugsalg. Bore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Benge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at stænte Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.
P. Jensen, Fern Hill.
Norske Familie-Mediciner
Hævent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Omaha og Kansas City	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Portland	2 00 p. m.	5 00 p. m.
Portland	11 45 p. m.	6 45 a. m.
Seattle	7 00 a. m.	8 45 a. m.
Seattle (60 Minutter)	10 30 a. m.	10 00 a. m.
Seattle	1 00 p. m.	1 50 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	5 55 p. m.
Seattle	8 00 p. m.	11 30 p. m.
Carbondale	4 45 p. m.	8 55 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Osoya	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Tog til Olympia, Osoya og South Bend afgaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.
Afgaar fra Tacoma Daglig undtagen Søndag. 7 30 p. m.
Afgaar fra Victoria Daglig undtagen Mandag. 9 a. m.

Merre fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON, A. C. P. A., Portland, Oregon.

A. T. FINLON, Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off., 925 Pac. Ave., Depot Ticket Off., 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.

Kan træffes daglig i Dr. Fængsbruds Blod i Nærheden af Universitetet.

NORSK KOLONI.

I et af de vakreste Dalsfører i det sydlige Oregon, ikke langt fra Eugene, en By paa omkring 5000 Indbyggere, er paabegyndt en norsk Koloni. 5 norske Lutheranere, som har regelmæssig prestelig Betjening, bor allerede paa Stedet. Naturen minder om Norge. Landet er godt og dog særdeles billigt.

Alle fornødte Oplysninger faaes ved at tilskrive

Martin Sværverud, Eugene, Oregon.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.

Telephone 9

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk, Ansjovis, Primost, m. m.

Paa Hj. af Ilte og G Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery and Coffee Parlors.

H. Anabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmid og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plædet Sølvsager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland - Wash

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.
C. Steinbach, Vice President
D. G. Ansvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindskøtninger.
Kjøber og sælger Vexler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaubureauer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.
Agenter for alt usolgt N. P. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association

Udkommer hver Uge og koster forstubsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. L. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Banken daglig fra Kl. 10. til 5.
Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Præsident \$200,000
W. H. Cassar, President.
E. H. Guos, 1. Vicepresident.
O. G. Selvig, Cashier.
J. H. Vandurhill, Ass't Cashier.

Directors.

Dommer: C. E. Skiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson, G. J. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. H. Eaton, W. F. Cassar, E. W. Guos, J. H. Vandurhill.

5 per et Rente

Interente udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udbetales paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingstilkaar. Avisninger paa alle Stæder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second class matter. Dec. 26th 1894.